

Győr – egy város lelke

A lapszámban közölt rendhagyó képanyagnak a célja az, hogy Győr múltjából kisebb időszeket kiragadva emlékeket villantson fel a város életéből, a 19. század korszakalkotó találmánya, a fotográfia segítségével. Ez a forradalmian új és eredeti technika, ami időközben önálló művészeti ággá is vált, sajátos időutazásra ad lehetőséget. A felvételeken a város máig meglévő, emblematikus vagy már eltűnt, gyakran elfeledett épületei, történeti és ipari műemlékei, valamint a mindennapi élet érdekes pillanatai, meghatározó eseményei élednek újjá és üzennek az utókornak.

A fotográfia mint ábrázoló és dokumentáló műfaj fejlődése egybeesett a város gazdasági és kulturális felemelkedésével, de sorsfordító történéseivel is. A 19. század közepétől a 20. század közepéig terjedő időszak mozgalmas és különleges világa elevenedik meg ezeken a régi, megbarnult és fekete-fehér felvételeken.

„A település egyedülálló városszerkezete, történeti negyedeinek patinás házai, utcái és terei gazdag múltjának kézzel tapintható, beszédes tanúi, történelmének leghitelesebb dokumentumai. A régi falakkal határolt település életét magas szellemi és anyagi igények, korszerű városi kultúra jellemzi. Győr és környéke napjainkban is hazánk egyik legsikeresebb térsége.” – (Winkler Gábor építész)

A Jármos vagy más néven „tízlábú híd” látképe 1894-ben.

Szigetközéből Győrbe irányuló forgalom a Hédervári úton és a Híd utcán keresztül futott, kompjárat segítségével. A Győri Kereskedelmi Gyűlde már 1863-ban sürgette egy állandó híd megépítését. Hosszú idő telt el, mire az érdekelt hatóságok az 1880-as évek derekán megegyeztek, hogy a híd közös fedezeti forrásból építik meg a kompjárat helyén.

1888-ban elkészült a „tízlábú” híd – derékvastagságú vörösfenyő hídlábakkal, cölöpökkel, melyeket keresztben sűrű tölgyfa gerendák, jármok kötöttek össze. A híd 56 éven keresztül látta el a feladatát.

(Nagy István fényképészmeister üveglemez-gyűjteményéből.)

A sétatéri nagy híd 1900-ban.
1894. február 20-án adták át a hivatalkának. A híd középrésze felvonható volt, így a Győr–Sopron–Ebenfurti vasút rakodóját az uszályok megközelíthették.

Lovas szekerek a Rábászerep (ma Zechmeister utca) 1894-ben.
(Nagy István fényképész-mester üveglemez-gyűjteményéből.)